

Socialministeriet

Økonomisk-statistisk kontor

23. februar 1988

NOTAT

om

de kommunaløkonomiske konsekvenser af L 151 – lovforslag om ændring af rådighedsbeløb til personligt tillæg m.v.

Efter forslaget ændres beregningen af kommunens rådighedsbeløb til personlige tillæg, således at det fremover udregnes som antallet af pensionister med fuldt personligt tillæg (tillægsprocent på 100). Samtidig præciseres det, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 38 i pensionsloven, hvorefter chefen for Sikringsstyrelsen kan fastsætte regler om udbetaling af pension, også kan benyttes til at fastsætte regler om størrelsen af personligt tillæg.

Den første ændring skal ses som en teknisk korrektion i forhold til den vedtagne samspils-løsning. Tidligere var Sikringsstyrelsens vejledende aftrappingsinterval for personligt tillæg sammenfaldende med aftrappingsintervallet for pensionstillægget. Samspilsløsningen medfører imidlertid, dels at aftrappingsintervallet for personligt tillæg blev fast pr. 1. januar 1988, og dels at aftrappingsintervallet for pensionstillæg over en årrække forskubbes, således at pensionstillægget i 1993 aftrappes i forlængelse af de personlige tillæg.

Lovforslaget bringer således igen overensstemmelse mellem udregningen af rådighedsbeløbet til personlige tillæg og den personkreds, der er berettiget til disse.

Indtægtsgrænserne for fuldt pensionstillæg i 1988 og fuldt personligt tillæg i 1989 er følgende:

	1988	1989
enlige	10.200	10.800
gifte	14.900	21.600

Som det fremgår, er grænserne for enlige næsten ens de to år. For gifte er grænsen for fuldt personligt tillæg i 1989 lidt højere end grænsen for fuldt pensionstillæg i 1988.

Antallet af pensionister med fuldt pensions-tillæg pr. 1. januar 1988 var 440.500. Det skønnes, at der pr. 1. januar 1989 er ca. 507.000 pensionister med fuldt personligt tillæg. Ca. halvdelen af personkredsudvidelsen skyldes det nye indkomstgrundlag, hvorved de 440.000 bliver til 471.000 med det nye indkomstgrundlag, og resten skyldes, at de ovenstående grænser for 1989 er lidt højere end grænserne i 1988.

På baggrund af disse små forskydninger i personkredsen, hvoraf kun ca. halvdelen kan tilskrives forslaget, skønnes det ikke, at forslaget kan betyde nogen mellemkommunale forskydninger.

Det nye rådighedsbeløb udregnes efter forholdet mellem de 471.000 og de 507.000, således at de nye rådighedsbeløb bliver:

Hovedstadsområdet:

$$471.000/507.000 * 2.450 \text{ kr.} = 2.276 \text{ kr.}$$

Øvrige land:

$$471.000/507.000 * 2.036 \text{ kr.} = 1.891 \text{ kr.}$$

Denne del af forslaget giver ikke anledning til regulering af bloktilskuddet.

Bemyndigelsesbestemmelsen tænkes anvendt til at fastsætte en bagatelgrænse for personligt tillæg til medicin. Grænsen tænkes fastsat til ca. 3 kr. pr. præparat, således at hvis pensionistens egenandel efter personligt tillæg kommer under grænsen, bortfalder denne egenandel. Omvendt: Hvis det personlige tillæg til præparatet efter pensionistens egenandel bliver mindre end 3 kr., bortfalder tillægget, og pensionisten skal betale den fulde pris for præparatet. Bagatelgrænsen tænkes indført for at begrænse de administrative ulemper, der er forbundet med at skulle opkræve en lille egen-